

Til § 2.

1ste og 2det Stykke omskrives til at lyde saaledes: „Anerkendelse af en Arbejdsløshedskasse meddeles af Kommunalbestyrelsen paa Kasset Hjemsted efter Indstilling af Arbejdsløshedsinspektoren. Saafremt Kommunalbestyrelsen maatte finde Anledning dertil, kan Anerkendelse nægtes ligesom en én Gang givne Anerkendelse kan tages tilbage ved skriftlig Varsel senest 3 Maaneder forud for hvert Aars 1ste April“.

Til § 9.

Paragrafen omskrives til at lyde saaledes: „Til den eller de anerkendte Arbejdsløshedskasser, der have Hjemsted i en Kommune, kan der af Kommunens Kasse aarlig ydes i Tilskud et Beløb af indtil Halvdelen af Kassens eller Kassernes samlede Medlemsbidrag, dog ialt ikke ud over 20 Øre pr. Individ i Kommunen, regnet efter Antallet ved sidste Folketælling. Halvdelen af det saaledes ydede Tilskud godtgøres Kommunerne af Statskassen“.

I Konsekvens med foranstaaende er endvidere stillet Ændringsforslag til §§ 4, 10, 18, 20 og 21.

Det vil af det anførte ses, at Mindretallet ikke har taget Afstand fra Forsikringstanken. Hensigten med de stillede Ændringsforslag har været at gennemføre denne Sag paa en — efter Mindretallets Mening — mere betryggende Maade, end Flertallets Affattelse af Lovforslaget stiller i Udsigt.

Foruden de ovennævnte Ændringsforslag har Mindretallet endvidere stillet Forslag om en Tilføjelse til 2det Stykke i § 5, gaaende ud paa, at der i de første 5 Aar efter Lovens Ikrafttræden ikke skulde kunne nægtes nogen Optagelse i en Arbejdsløshedskasse af Aldershensyn op efter før efter det fyldte 58de Aar. Mindretallet beklager, at denne Ændring ikke blev gennemført; thi det synes indlysende, at det vil være en stor Uret — set saavel fra Samfundets som fra det enkelte Individts Standpunkt — dersom de ældre Aldersklasser af Arbejdere, der ikke have naaet den Aldersgrænse, der giver Ret til Alderdomsunderstøttelse, skal kunne udelukkes fra den Hjælp, som Staten og eventuelt Kommunerne her yde. Muligheden for, at dette kan ske, er tilstede, da, som det vil ses, Aldersgrænsen for Optagelse i en Arbejdsløshedskasse bestemmes ved sammes Vedtægt inden for Grænsen: det fyldte 18de og det fyldte 60de Aar. Naar Staten forpligter sig til aarlig at yde et ret betydeligt Beløb for derved at modvirke Arbejdsløshedens Følger, saa synes det rimeligt, at Loven samtidig gav Sikkerhed for, at ældre Arbejdere ikke skulde kunne afskæres fra at faa Del i denne Støtte. Efter at Sandsynlighed maa det jo netop ganske særlig blive disse Arbejdere, der vil faa Brug herfor.

At Ændringens Varighed er begrænset til 5 Aar, har sin Grund i, at Mindretallet har haabet derved lettere at faa den gennemført; men det mislykkedes desuagtet.

Et Mindretal (*J. Rasmussen, P. Rasmussen-Krøjerup, Sandbæk og S. Jensen*) har, i højere Grad end Lovforslaget tilsigter, villet inddrage Kommunerne i Arbejdet for Løsningen af Arbejdsløshedsspørgsmaalet og har af denne Grund ønsket en Del af Statskassens Tilskud betinget. Det har ønsket Statskassens Tilskud begrænset efter andre Regler.

I Kommissionen har det derfor som Forhandlingsæmne fremsat et saalydende Ændringsforslag til § 9:

„Til de anerkendte Arbejdsløshedskasser skal der af Statskassen og kan der af Kommunekasserne udredes aarlige Bidrag.

Statskassen skal, inden for den i nærværende § angivne Ramme, udrede et Tilskud, der udgør en Ottendedel af Medlemspræmien.

En Arbejdsløshedskasse kan omfatte en, eventuelt flere Kommuner.